

TÔN THỜ THÁNH THỂ VÀ YÊU MẾN CÁC LINH MỤC

Đức Cha Athanasius Schneider là Giám Mục Phụ Tá giáo phận Karaganda thuộc cộng hòa Kazakhstan ở miền Trung Á.

Kazakistan trước kia thuộc liên bang Xô-Việt, nghĩa là, từng sống dưới chế độ cộng sản vô thần. Đức Cha Schneider đang viết tác phẩm thuật lại những tấm gương anh dũng của các phụ nữ Công Giáo. Trong thời kỳ Giáo Hội bị bách hại đẫm máu và tàn khốc, các phụ nữ Công Giáo đã can đảm dùng chính mạng sống để bày tỏ lòng yêu mến tôn thờ Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể và để bảo vệ các Linh Mục. Dẫn đầu danh sách là bà Maria Schneider, hiền mẫu của Đức Cha. Đức Cha Athanasius Schneider viết. ***Christus vincit / Christus regnat /***

Christus imperat - Đức Chúa KITÔ chiến thắng / Đức Chúa KITÔ hiển trị / Đức Chúa KITÔ thống lãnh.

Chế độ cộng sản Xô-Việt kéo dài ròng rã hơn 70 năm (1917-1991), kể từ cuộc cách mạng đẫm máu 1917 dưới chiêu bài xây dựng thiên đàng địa giới. Nhưng cái thứ địa đàng này thật khủng khiếp bởi lẽ nó xây dựng trên gian dối, tước đoạt nhân phẩm, chối bỏ THIÊN CHÚA. Thậm chí còn dám đi đến chỗ oán hận THIÊN CHÚA và Giáo Hội của Ngài. Đó là một thứ địa đàng không có chỗ đứng cho THIÊN CHÚA cùng các giá trị thiêng liêng. Mỗi một dấu chỉ nhắc con người nhớ đến THIÊN CHÚA, Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Giáo Hội Ngài, đều bị dẹp ra khỏi đời sống công cộng, khuất con mắt mọi người. Thế nhưng, vẫn còn một thực tại nhắc con người nhớ đến THIÊN CHÚA: đó là Linh Mục. Vì thế, kể cả Linh Mục cũng cần phải bị khấu trừ để không còn hiện hữu.

Đối với những kẻ bách hại Hội Thánh của Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì Linh Mục là người nguy hiểm nhất. Có lẽ chỉ những người bách hại Kitô Giáo biết rõ lý do tại sao. Nhưng chúng ta có thể hiểu rằng:

- Chỉ duy nhất Linh Mục mới có thể trao ban THIÊN CHÚA cho loài người qua việc ban hành các bí tích, đặc biệt là 2 bí tích Hòa Giải và Thánh Thể.

Vì thế, họ tuyệt đối nghiêm cấm việc cử hành Thánh Lễ. Nhưng dù có dùng đủ mọi thứ thủ đoạn tàn ác thảm khốc nhất, chính quyền cộng sản vô thần vẫn không thể nào vượt thắng quyền lực vô biên của THIÊN CHÚA.

Suốt thời gian Liên-Xô sống dưới ách thống trị của cộng sản, các Kitô hữu bị bắt buộc phải sống cảnh hầm trú. Dầu vậy, cho dù thiếu thốn trăm bề, Giáo Hội Công Giáo vẫn sống động, thật sống động, nhờ bí tích Thánh Thể. Được như vậy là nhờ sự anh dũng của các phụ nữ Kitô. Họ là các bà mẹ, bà nội bà ngoại, sống tâm hồn "linh-mục" tràn đầy. Chính họ bảo vệ các Linh Mục, cất giữ Mình Thánh Chúa và trao Mình Thánh Chúa với trọn lòng tôn kính "cum amore ac timore - với tình yêu và lòng kính sợ". Trong số các phụ nữ đạo đức này xin đan cử một người chí thân chí ái nhất. Đó là bà Maria Schneider, hiền mẫu tôi.

Mẹ tôi kể lại rằng, sau thế chiến thứ hai, chế độ cộng sản vô thần của nhà độc tài Iosif Staline (1879-1953) đem các người Đức từ Biển Đen và sông Volga lưu đày sang rặng núi Urali để lao động khổ sai. Tất

cả sống chen chúc trong những căn lều lụp xụp nơi một khu ghetto của thành phố. Trong số này có khoảng vài ngàn tín hữu Công Giáo Đức. Tỉnh thoảng vài Linh Mục Công Giáo lén lút đến ban các bí tích cho họ. Các Linh Mục liêu mạng sống vì đoàn chiên. Trong số các Linh Mục, đặc biệt có một vị đến thường xuyên hơn. Đó là Cha Alexij Saritski, người Ukraine thuộc nghi lễ Hy Lạp - Công Giáo. Cha bị giết vì đạo ngày 30-10-1963 tại nơi gần thành phố Karaganda và được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tôn phong chân phước vào năm 2001.

Các tín hữu Công Giáo âu yếm gọi Cha là "Người-Lang-Thang của THIÊN CHÚA". Vào tháng Giêng năm 1958, Cha Alexij bất ngờ xuất hiện trên rặng núi Urali. Cha đến từ nơi lưu đày Karaganda bên Kazakistan. Cha tự nguyện đến để các tín hữu Công Giáo có thể lãnh 2 bí tích Giải Tội và Thánh Thể. Cha bắt đầu ngồi tòa giải tội trọn ngày suốt đêm, không ăn không ngủ. Nếu có ai nhắc Cha phải ăn một chút và ngủ một chút thì Cha trả lời:

- Không thể được! Bởi vì, công an có thể bất ngờ xuất hiện vào bất cứ lúc nào. Trong khi các tín hữu cần xưng tội để có thể rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Sau khi tất cả các tín hữu đã xưng tội, Cha chuẩn bị cử hành Thánh Lễ. Bất ngờ một tiếng nói vang lên: "Công an tới!"

Mẹ tôi có mặt trong Thánh Lễ nên nói với Cha Alexij: "Thưa Cha, con có thể dấu Cha, vậy chúng ta cùng trốn!" Mẹ tôi đưa Cha đến ngôi nhà nằm ngoài vòng ghetto của các tín hữu Công Giáo Đức và dấu Cha trong một căn phòng. Mẹ tôi dọn cho Cha ăn và nói: "Thưa Cha, khi màn đêm buông xuống chúng ta cùng trốn sang thành phố bên cạnh". Cha Alexij rất buồn vì thấy mọi người đã xưng tội xong, nhưng lại không được rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Cả hai gặp rất nhiều khó khăn và nguy hiểm, nhưng Mẹ tôi và Cha vượt qua hết. Cha nói với Mẹ tôi:

- THIÊN CHÚA Nhân Lành đã gửi sứ thần Ngài đến hộ trì chúng ta. Xin cảm ơn về tất cả những gì bà làm cho tôi. Nếu Chúa cho phép, tôi sẽ trở lại dâng Thánh Lễ và cho các tín hữu rước lễ. Mỗi khi dâng Thánh Lễ, tôi sẽ nhớ cầu cho bà và các con của bà.

Một năm sau, Cha Alexij Saritski đã có thể trở lại thăm viếng các tín hữu Công Giáo Đức. Cha ngồi tòa giải tội rồi dâng Thánh Lễ và cho họ rước lễ.

... Thật vậy, điều tôi đã nhận lãnh từ nơi Chúa, tôi xin truyền lại cho anh chị em: trong đêm bị nộp, Đức Chúa GIÊSU cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng tạ ơn, rồi bẻ ra và nói: "Anh em cầm lấy mà ăn, đây là Mình Thầy, hiến tế vì anh em; anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy". Cũng thế, cuối bữa ăn, Người nâng chén và nói: "Đây là Chén Máu Thầy, Máu đổ ra để lập Giao Ước Mới; mỗi khi uống, anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy". Thật vậy, cho tới ngày Chúa đến, mỗi lần ăn Bánh và uống Chén này, là anh chị em loan truyền Chúa đã chịu chết. Vì thế, bất cứ ai ăn Bánh hay uống Chén của Chúa cách bất xứng, thì cũng phạm đến Mình và Máu Chúa (1Côrintô 1,23-27).

("Il Settimanale di Padre Pio", Anno VIII, 15 Febbraio 2009, n.6, trang 9-11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt